

הכניח המחלקה (החצעה מצורפת) ודורשים תוספת של 12 לא"י בשביל
עובד נוסף (נמירובסקי), הוצאות לנסיעות וספרות. המרכז החקלאי
נכון לחת 6 לא"י. פרומקין מציע לדרוש מכל מנהלי המוסדות -
חנובה, יכין, מרכז הקואופרציה - חומר מסודר, וכמו כן לסדר
ישיבה עם מנהלי הלשכות לשם סידור האינפורמציה. הסכם להקציב
6 לא"י בשני חנאים שהמרכז החקלאי יתן 6 לא"י ושסכום זה ניתן
לנסיון למשך של 3 חדשים.

שפילקה קובל על משפט החברים שהוציא אותו מההסתדרות
בגלל סרובו להיות חבר באגודה מקצועית (אגודה האריג) הודעת
שהענין נמסר למשפט החברים והם עשו על-פי חוקת ההסתדרות.

בערב נחקבלה סלגרמה סברל מלונדון: "זימנתי חיים
ופנחס לעבוד הכניח משוחפת נמשיכה. חיים הבטיחני לשלוח 13 ל
לשאל ולטלגרף לקולונל שילוח 26 ל לקהק, ולאומישקין שלעולם יקו.
הודיעונו פרטי ברלסינו. מציעים שאופיע לחקירה ואני ספקט כשתראו
צורך סלגרף סיד לועדה ולי".

כ" טבח
20 ינואר
יום ב'

ישיבה המוכירות: הקציבי המועצות.

ישיבה עם מזכירי המועצות העירוניות.

פינקלשטיין: מספר חברי החס' 2,300, משלמי מסים 1,450 מלבד פקידים (300). לא הוכנס בחשבון נשי החברים. לא כל אשה תר היא חברה, ביחוד של הפקידים. רוב חברי החס' פועלי בנין (סוחרים, חוצבים, בנאים, צבעים). האגודות החיות הן אגודות הבנין. עץ, סחכת, דפוס, מזון, שוח - אין קיומן ניכר. רוב פועלי בנין - אלמנט חלוצי. גם בעדות המזרחיות הם עולים חדשים. גם בנגרות בנין הרוב עולים חלוצים, בנגרות-מלאכה רובם חושבי ירושלים, ספרדים ואשכנזים. גם במחכת כך: עבודת בנין (כינון) בידי חלוצים, מלאכה בידי אמירי העיר. אגודת הצעירים במצב התפוררות, כי כשהפועל מחממה הוא נעשה לקבלן. אגודת הבנאים היא הכי מסודרת וגדולה. קבוצים אינם מחקיימים כלל באגודה זו. השפעה הבנין הגדול ניכרה בפרוצס זה. הקבוצות המעטות הקיימות הן חכניות בעיקרן, מורכבות מבעלי מקצוע אחד, אין השוואה ביניהן. הפועלים הטובים שעבודתם מובטחת וקיומם מבוסס אינם עומדים להשאר ומתקשרים בארגונים להחייבות אינטנסיבית. חלק מבעלי המקצוע רוצה להתבצר בירושלים ושאר לשכונת עובדים.

עליה הבנין בירושלים גרמה מצד אחד לביסוס הפועלים. מצד שני להצמחת התחרות והתפרדות בקרב הפועלים. מרות הלשכה על הפועלים וחנאי העבודה היא משיעה רצון, אם יש התנגשויות בין הפועל היחיד ובין הלשכה. הלשכה אינה יכולה להמעים ימי עבודה של פועל. למען המציא עבודה למתוסרת, באופן שיש מצד אחד פועלים יותר קבועים, ומצד שני - פועלים שהלשכה צריכה חסיד לספל בהם. התמרסות האחרונים גדולה, והראשונים אינם נכונים להענות לצרכיהם.

הזיקה של פועלי הבנין להסחדרות יותר גדולה מאשר

פועלים אחרים.

מחירי הלשכה (הרשמים) גבוהים ממחירי השוק. מחיר

ראשון משתלם רק בבנינים גדולים או במקומות החייבים על עבודה

מאורגנת. היה מן הצורך לקבוע מחיר ממוצע, אולם הפועלים

מהנגדים לכך, גם הניהנים מהשכר הגבוה וגם אלה ששכרם קטן.

אפשרות לסוד המקצוע מחדש היא קטנה, מחוץ חוסר קבוצ וחסר עזרה חרדית.

העליה בפיריון העבודה היא עצומה. השכר הקבלני ירד אולם ריוח הפועל

לא ירד. המאומנים השתלמו והתמחו, אך חדשים אינם חודרים למקצוע.

הסתות והתצוב נמצאים בירידה.

באגודת החוצבים יש 50-60 איש. מהם רק כ-20 חוצבים

טובים ומומחים, כמעט כולם פרקציונרים, השאר פועלים פשוטים.

באוניוורסיטה ובעבודות מעין זו מעסיקים מפני זה כמעט רק

פרקציונרים, ואלה לא נותנים לאיש חדש להדור למקצוע. בפלוגת

הגדוד נשאר רק חוצב אחד. החוצבים של הגדוד נצטרפו לשמאל.

עחיד החציבה העברית ממוקפת, כי קשה להתחרות עם עבודת

הטלחים. היהודי סונת אבן ולא מעסיק חוצבים, וקל לו לקנות אבן

קרבית העולה בזול.

בועד החוצבים יש 3 פרקציונרים, 3 חברי המפלגה,

1 פוסח על שחי הסעיפים. הסתות ירוד זה כשנה. ירד השכר ורוסף

אח הארגון. במקצוע זה מרובים בני העדות המזרחיות: תימנים,

אורפלים, פרסום "החלוצים" הסתחים עבדו בעיקר בבנינים לאומיים

בשכר חוגן, בשוק הפרטי של סו אמורחיים ותחתרו בערבים ותורידו השכר. סחת מנוסה משחכר בקבלנות מ-16 עד 35 גרוש ליום. עם גמר הבניינים הלאומיים היה קשה לפועליהם להסתגל לתנאי השוק הירודים, ולרבים נראה שאין אחיזה במקצוע זה.

בעץ - פועלי התבניות עובדים בשכר חוגן ופועלי תרהימים עברו לענף זה ופה נחרזו כל האלמנט החלוצי העובד גם אצל יהודים וגם אצל ערבים.

שאר האגודות מפורסות.

בדפוס אין כמעט אלמנט חלוצי. הפועלים הם ילידי ירושלים סבריא וצפת. יש ביניהם מקבלי חלוקה. יש שבן עשרים ושלשים נכנס ללמוד המקצוע ואוכל בינחים "קסט", והמקצוע יורד.

יש רק דפוס אחד חוגן, מעסיק יותר מ-30 איש, בתנאים טובים, עובד בשביל הממשלה והמוסדות הלאומיים. פועליו סאורגנים. מסים אינם משלמים בכל זאת. בחו"מ לא עובדים. עזריאל הציע לחת 12 ימי חופש בשנה במקום חו"מ, אולם הפועלים מתנגדים וביניהם גם חבר פוע"צ שמאל.

באגודה יש כ-100 חבר, רק שלוש משלם מסים.

אגודה עובדי בחי-אוכל נחמסמסה, העובדות בבית פרטי אינן יציבות ולא ניהנות לאירגון. במסעדות סודרו חוזי עבודה טובים, אבל דוקא הפועלים הפרו החוזה. במלונים עובדים הרבה לא-יהודים (סצרים, ערבים, כושים). הנסיון לארגנם יחד עם יהודים נכשל, יהודים בלבד אי-אפשר לארגן.

גאון פועלי ירושלים לפי העדות, ההשכלה, המקצועות גורם

להנמכת רמת הפעולה של ההסתדרות בירושלים.

שליש חברי ההסתדרות הם בני העדות המזרחיות. ההוי שלהם הוא סימי הביניים, והקרע ביניהם ובין האלמנטים החלוצים עצום. ההסתדרות אינה יכולה להסתגל אליהם. רק הנוער נרכש במקצה, אבל ביכולת הנוער להשפיע על סביבתם. הריזוננס של ההסתדרות בעדות המזרחיות גדול, כבודו רב, אבל יחסם להסתדרות הוא יחס של אינטרסנט והאלמנטים שלנו אינם מגלים רצון וכשרון לספל בהם ולהענות לצרכיהם. ולילידי הארץ נראה שההסתדרות נוצרה רק בשביל ה"אשכנזים".

בזמן האחרון נכנסו כ-70 - 80 לזבלות בעירייה בשכר 12

גרוש ליום.

האיחוד הביא לידי התעוררות רבה בירושלים.

[שפיא] ש' יראן בשנת וחצי נוסטו שחי אגודות, דפוס - 40 חבר

וחשמלאים - 20 חבר. האגודה העיקרית היא בנין - 200 חבר. העלחה אח שכר העבודה לשלשים גרוש, פועל מקצועי - 40. האגודה מסודרת יפה, תורות למזכירה בן-דוד. הקבלנים הפרטיים עזבו לאט לאט את המערכה, נשארו רק קבוצות קבלניות של ההסתדרות ומחוץ להסתדרות, שאין הבדל רב ביניהן בקבלת עבודה, בהתחרות, בקבלת פועלים וכו'.

צפה הצעה לאחד כל קבוצות ההסתדרות במשרד קבלני שיחלק

את העבודה לפי תור בין הקבוצות. הצעה זו נידונה עכשיו בקרב הקבוצות, יש תקווה שיסתדר.

בעץ יש 130 חבר, במחכת כ-100 חבר. הקושי בעץ הוא כמו
בבנין - אין בעל אחר. העבודה מפוצלת. מקודם שלטו באגודה זו פוע"צ.
לפני שנה החרימו את הבחירות והפסידו ע"י כך את כל השפעתם. בבחינת
שהיו לפני זמן מה, נבחרו 2 פוע"צ של יצהק, 1 של ושר, 6 חבריו.
בימי שלטון פוע"צ היו סכסוכים ומכות באגודה, עכשיו נשתנה המצב
לטובה.

אגודה מחכת - השפעתה בשוק קטנה. רוב חברי האגודה
עובדים בשמן, בטחנות, בחברת החשמל, וזיקתם לאגודה חלשה. מחוץ
לבתי החרושה יש מעט פועלים, ואם אלה לא יתרבו תחפור האגודה.
שאר האגודות קטנות: בתי-אוכל ומלון - 45 חבר, מסק-בית -

40 חברות ומת - 35 חבר. הפעילים באגודות אלו הן החברות.
באגודת אוכל ומלון תיקנו בזמן האחרון הנאי העבודה ותעלו השכר.
מסלמים מס מקביל, גם במסק בית יש שנוי לטובה. בקושי הוצאה
האגודה מידי הפרקציה ששלטה בה. המאורעות השפיעו אף הם בבחירות
האחרונות (חודש לאחר המאורעות) לא הייתה כבר רשימת הפרקציה. מקודם
היה המוכיר פרקציונר שהוצא לפני שנתיים מהתחדדות. השפעת הפרקציה
הייתה גדולה מקודם גם בבתי אוכל - וירדה.

אגודת צבעים קטנה - כ-20 חבר.

בדפוס - 30 חבר, מפורזים במקומות קטנים. סכסיוס
של 4 פועלים במקום. החנאים במקומות הראשיים לא רעים, בקטנים -
גרועים וקשים.

החומר האנושי רע: ספרדים, בני צפת ו"גלוחיים" שאינם

סכירים את א"י.

חשמלאים - 16 איש, מחוץ לפועלי רוטנברג שאינם באגודה.

לאגודת חפידים - 40 איש - אין מזכיר מתאים והארגון

לא הצליח.

בסניף ההסתדרות יש 2,000 - 2,300 לרבות נשי עובדים.

מספר הפועלים בערך 3,600. יש פרוצס של "החברגנות" הפועלים

הנהפכים לבעלי-בתים קטנים.

עוזרי המסחר לא אורגנו, רבם ילידי הארץ ספרדים ואשכנזים

וקשה לארגנם.

הפרקציה כמעט לא קיימת. הסניף של ס.ק.פ. הוצא מהספלגה

ספני יחסם השלילי לפרעות. גם פוע"צ ירדה וקולם לא נשמע.

המצב החרבותי ירוד וטעון תיקון. אין כוחות חרבותיים

במקום. המועצה סוציאל ביולטין, הראשון ב-500 נוסחות, השני -

נחות. 200 נמכרו. ועדת החרבות בחיפה אינה עומדת על הגובה.

בין הפועלות נעשית עבודה חשובה ע"י ועדת הפועלות.

כ"א סבח
21 ינואר
יום ג

המשך הישיבה עם מזכירי המועצות.

פינשטיין - המצב בח"א שונה ממצב חיפה וירושלם.

לא אגודת הבנין היא עכשיו העיקר. כ-3,000 חברים עובדים עבודה

קבועה במקום קבוע, בהסתדרות יש 4,500-5,000 בלי נשי עובדים (מלבד